

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 6PP/417/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116011650
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Fiala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3116011650.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci proti odsúdenému D. X., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom J., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v C. a ÚVV Ilava, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v ÚVTOS a ÚVV Ilava dňa 21.12.2016, samosudcom JUDr. Michalom Fialom takto

rozhodol:

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku s poukazom na § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona súd návrh odsúdeného D. X., nar. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamieta.

odôvodnenie:

Dňa 09.11.2016 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného D. X., nar. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Súd zistil, že D. X. bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/67/2014 zo dňa 17.07.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/108/2014 zo dňa 09.10.2014, pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa 219 ods. 1 Tr. zákona a iné, uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky nepodmiennečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, na ktorého výkon nastúpil dňa 09.10.2014 a ktorý má predpokladane vykonať dňa 20.02.2017.

Následne má nastúpiť na výkon trestu v trvaní 4 (štyri) mesiace so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/171/2010 zo dňa 13.10.2010 v spojení s uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/171/2010 zo dňa 02.10.2012 (neosvedčenie sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia) v spojení s uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1Pp/82/2013 zo dňa 19.06.2015 (o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia), pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, ktorý má predpokladane vykonať dňa 20.06.2017.

Následne má nastúpiť na výkon trestu v trvaní 3 (tri) mesiace a 1 (jeden) deň so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/128/2012 zo dňa 17.07.2012 v spojení s uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1Pp/82/2013 zo dňa 19.06.2015 (o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia), pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zákona, ktorý má predpokladane vykonať dňa 21.09.2017.

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4Nt/78/2015 zo dňa 30.07.2015 súd určil pri vyššie uvedených postupne uložených trestoch spoločný spôsob výkonu trestu a to tak, že zaradil odsúdeného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie odsúdenému plyní od dňa 21.03.2016.

Z hodnotenia ÚVTOS a ÚVV Ilava zo dňa 22.11.2016 vyplynulo, že odsúdený bol dňa 22.02.2014 dodaný do výkonu väzby do ÚVV a ÚVTOS Bratislava. Následne dňa 17.07.2014 bol odsúdenému Okresným súdom Bratislava IV nariadený výkon trestu odňatia slobody, do ktorého nastúpil dňa 09.10.2014. Do ÚVTOS a ÚVV Ilava bol odsúdený premiestnený dňa 21.10.2014. Po absolvovaní nástupného oddielu dňa 28.10.2014 bol umiestnený do oddielu s diferenciačnou skupinou B, kde sa nachádza aj v súčasnosti.

Adaptácia na podmienky výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného prebehla bez nedostatkov. Po pobyte v nástupnom oddiele, kde si osvojil ústavný poriadok a denný režim bol umiestnený do kolektívu odsúdených. Správanie a vystupovanie odsúdeného je na požadovanej úrovni.

Odsúdený zachováva zásady slušného správania a vystupovania voči osobám, s ktorými prichádza do styku. Povinnosti vyplývajúce z ústavného poriadku plní bez nedostatkov, nariadenia príslušníkov rešpektuje. Poriadok v osobných veciach si udržiava. Zásady kolektívnej ako i osobnej hygieny dodržiava. Odsúdenému nebol uložený disciplinárny trest, disciplinárna odmena mu bola udelená 2-krát, naposledy dňa 10.02.2016. Postoj k trestnej činnosti má zracionalizovaný, vyjadruje však nekritický postoj. O vzdelávanie neprejavil záujem. Odsúdený nezastáva funkcie z radov odsúdených.

Voľný čas trávi sledovaním TV, pasívnym oddychom, počúvaním rozhlasu, hraním spoločenských hier. O kultúrno-osvetovú činnosť prejavuje sporadický záujem. O krúžkovú činnosť v minulosti prejavil verbálne záujem, bližšie sa však nezaujímal, ústavnú knižnicu nenavštevuje.

Odsúdený je od 01.12.2014 pracovne zaradený na pracovisku, ktoré je zamerané na udržiavanie čistoty ústavného materiálu (odevných zvrškov a bielizne). Pracovné povinnosti vyplývajúce z pracovného zaradenia, respektíve plnenie činností súvisiacich s prevádzkou ústavu vykonáva na požadovanej úrovni. Zásady bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci dodržiava.

Odsúdený je rozvedený. Vyživovaciu povinnosť nahlásil na jedno maloleté dieťa. Dňa 22.10.2014 mu bola vydaná 1-krát žiadosť o vykonanie zrážok z pracovnej odmeny odsúdeného na úhradu výživného. Vzťahy s vonkajším prostredím neudržiava žiadnou formou. Vyrastal v úplnej rodine, otec zomrel asi pred siedmimi rokmi, matka žije v Domove dôchodcov v Turčianskych Tepliciach. Mimo toho má päť súrodencov, ktorí s ním prerušili kontakt. Vzťahy v rodine hodnotí ako narušené. Úroveň sociálnych kontaktov je nedostatočná, odsúdený pasívne pristupuje k nadviazaniu i upevňovaniu a rozširovaniu extramurálnych vzťahov.

Odsúdenému bol dňa 13.11.2014 stanovený program zaobchádzania, ktorý je v jeho prípade zameraný, hlavne na vedenie k rešpektovaniu právnych a morálnych noriem, rozvoj existujúcich pracovných návykov a podporu extramurálnych vzťahov. Program zaobchádzania sa aj vďaka jeho aktívnemu prístupu darí plniť čiastočne. Nedostatky sa vyskytujú v oblasti postoja k trestnej činnosti a aktívnejšieho prístupu k rozvíjaniu extramurálnych vzťahov. Prístup k odsúdenému je individuálny, formou osobných rozhovorov a zadávaním úloh a príkazov. Skupinové formy práce s odsúdeným sú aplikované formou komunit, besied a prednášok zabezpečovaných ústavom a pedagógom.

Resocializačná prognóza je hodnotená ako nepriaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania, a to z dôvodu opakovaného páchania trestnej činnosti, nízkeho vzdelania, straty sociálneho aj rodinného zázemia a tendencie k závislostiam od návykových látok.

Na základe uvedených skutočností možno podľa ústavu konštatovať, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienkové prepustenie a preto neodporúča jeho podmienkové prepustenie.

Z odpisu registra trestov odsúdeného a z obsahu spisu vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ vrátane v súčasnosti vykonávaného trestu už 7-krát súdne trestaný, z toho 5-krát pre trestný čin krádeže, a 2-krát pre trestný čin zanedbania povinnej výživy.

Zástupca ÚVTOS a ÚVV Ilava sa na verejnom zasadnutí pridržiaval písomného hodnotenia, v ktorom od jeho vypracovania nenastala žiadna zmena.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že s hodnotením súhlasí, a to s pochvalami a aktivitami. Poukázal, že knižnicu navštevuje, s rodinou má dobré vzťahy, riziko má stále rovnaké, či na podmieničné prepustenie, či pevný výstup. Nesúhlasil s tým, že má narušené vzťahy, rodinu len nechce zaťažovať. Uviedol, že od úspešného liečenia v roku 2011 - 2012 abstínuje. Vždy sa dokázal postaviť na vlastné nohy. V prvom rade by chcel ísť na slobodu, aby mohol platiť výživné v plnej výške a uhradiť poškodenému škodu.

Prokurátor okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol návrh odsúdeného ako nedôvodný zamietnuť.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku o podmieničnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmieničné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona môže súd odsúdeného podmienične prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieničného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieničného trestu odňatia slobody, ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieničného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieničného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmieničnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým s návrhom odsúdeného o podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov zistil, že u odsúdeného bola síce splnená formálna podmienka na podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), ale nebola u neho splnená podmienka materiálna. Na tomto základe preto dospel k záveru, že jeho návrh nebol s poukazom na § 66 ods. 1 Tr. zákona dôvodný. Z tohto ustanovenia vyplýva, že predpokladom podmieničného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t.j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmieničné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmieničnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu odňatia slobody vo veci vedenej Okresným súdom Bratislava IV pod sp. zn. 3T/67/2014 a zároveň už pomyselne vykonal celé zvyšky trestov vo veci Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/171/2010 a sp. zn. 13T/128/2012, v ktorých už raz bol podmienične prepustený z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu.

Nakoľko v zmysle § 68 ods. 5 Tr. zákona opätovné podmieničné prepustenie z výkonu toho istého trestu nie je možné, súd dĺžku zvyškov týchto trestov zohľadnil v tom smere, že okrem posudzovania či odsúdený vykonal potrebnú pomernú časť z uloženého trestu, z ktorého podmienične prepustený nebol, zároveň skúmal či odsúdený vykonal pomyselne celé zvyšky trestov, z ktorých už raz bol podmienične prepustený.

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, plnením svojich pracovných aj mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak sa v danom prípade táto podmienka tiež javila ako splnená.

Splnená však nebola dôsledne tretia z citovaných podmienok, ktorou je dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode t.j. neexistencia rizika jeho recidívy. V prípade odsúdeného je podľa názoru súdu s prihliadnutím k jeho trestnej minulosti riziko recidívy veľké. V tejto súvislosti poukazuje súd aj na hodnotenie ústavu, z ktorého vyplynulo, že u odsúdeného je resocializačná prognóza hodnotená ako nepriaznivá z dôvodu opakovaného páchania trestnej činnosti, nízkeho vzdelania, straty sociálneho aj rodinného zázemia a tendencie k závislostiam od návykových látok.

Súd pri hodnotení rizika recidívy prihliadol na skutočnosť, že odsúdený bol 7-krát súdne trestaný, a to 5-krát pre trestný čin krádeže a 2-krát pre trestný čin zanedbania povinnej výživy, pričom odsúdenému boli ukladané aj nepodmienečné tresty odňatia slobody. Je nutné uviesť, že odsúdený aj v súčasnosti vykonáva tresty odňatia slobody za trestný čin krádeže ako aj pre trestný čin zanedbania povinnej výživy. Už v zmysle uvedeného má súd vážne pochybnosti o schopnosti vedenia riadneho života u odsúdeného po prepustení na slobodu, nakoľko sa opakovane dopúšťa tej istej trestnej činnosti a to aj potom čo už na neho bolo pôsobené aj nepodmienečným trestom odňatia slobody. Uvedená obava je navyše zosilnená aj tým, že odsúdený sa neosvedčil nielen v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia vo veci vedenej Okresným súdom Martin pod sp. zn. 3T/171/2010, ale sa ani neosvedčil v predmetnej veci v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia. Obdobne aj v trestnej veci Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/128/2012, v ktorej bol odsúdený tiež už raz podmiennečne prepustený. Vzhľadom na uvedené je súd toho názoru, že je potrebné v súčasnosti vo vykonávanom treste pokračovať, keďže predchádzajúce odsúdenia a vykonané tresty sa minuli svojmu účelu, nakoľko odsúdený pokračoval v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Z uvedených dôvodov je potrebné vo výkone súčasného trestu pokračovať, aby bola náprava odsúdeného lepšie zaručená.

Súd vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam a tiež s prihliadnutím na charakter spáchanej trestnej činnosti, pre ktorú odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ako aj na ústav, v ktorom vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného nebola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Z uvedených dôvodov súd zamietol návrh o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko odsúdený nespĺňal dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.